

Казки про тварин

Як лисиця-черниця півня сповідала

Як лисиця-черниця півня сповідала

<hr /> Не раз лисиця навідувалася до одного мужика в курятник, хотілося їй курятинкою поласувати, так усе ніяк не вдавалося. Півень як почує шерех - і почне кукурікати, а собаки збіжаться на півнячий лемент і проженуть лису знадвору. От і придумала раз лисиця, як півня обдурити. Кури рилися на городі в картоплі, шукали там усяких комашок. Лисиця нарядилася черницею, узяла чітка з реп'яхів і пішла до курей. Підійшла і говорить:

- Здрастуйте, раби божії!

- Здрастуй, матінка! - відгукнулися кури. - Відкіля бог несе?

- Так от йду з пустелі, з П'ятницького монастирю, тримаю шлях на святі гори, йду святим мошам поклонитися. Ступайте ви зі мною.

- Ні, матінка, вуж ми від свого будинку нікуди не підемо, - відповів півень, - нам молитися немає потреби, у нас гріхів немає.

- Ах ти, такий гріховодник, такий безбожник, як ти смієш говорити, що гріхів у тебе немає? Адже ти, півнику, великий грішник, тебе ворог поплутав. Ти подумай, у тебе стільки гріхів, що й у мішок не забереш, і як тільки тебе господь бог терпить!.. Адже за законом жити тільки з однією дружиною покладено, а в тебе їхній більше десятка. За такий великий гріх треба тобі усі святі місця обійти, і тоді ти від усіх гріхів не відкупишся. І як тобі тільки не соромно? Йди, я тебе посповідаю, бог тобі половину гріхів зменшить. Не хотів півень до лисиці підходити, зупинився. А лисиця і говорить:

- Ти чого ж, півнику, соромишся? Я тобі добра бажаю. Посповідайся, раб божий, а то на тім світі місця собі не знайдеш. У смолі будеш день і ніч кипіти, віка вічні відтіля не виберешся!

Злякався півень вічних мучень, погодився посповідатися. Підійшов до лисиці, нахилив голову, - а вона його цап за крильця і говорить:

- Не гідний ти, півник, жити на білому світлі. За твої гріхи тяжкі я повинна тебе смерті зрадити, а то ніколи ти гріхів не замолиш і будеш тільки курей у гріх уводити. Бачить півень, що потрапився в лихо, і почав придумувати, як би йому лису обдурити. Кури одна за іншою в двір утекли, а півень у неволі залишився. Почав півень лису умовляти:

- Відпусти мене, матінка, я більше грішити не буду.

- Так про що ти, півнику, клопочеш, чи не все рівно тобі вмирати, чи нині завтра?

- Так я знаю, один раз помирати, а от бачиш ді-те яке: усі домашні птахи зговорилися заснувати жіночий монастир - кури, качки, гусаки пострижуться в черниці, а мене за мій дзвінкий голос дияконом вибрали. Хотілося б мені послужити богу, може він мені гріхи і відпустить. Так, крім того, доручили мені птаха знайти ігумену: так чи не будеш так добра, може погодишся ігуменею стати?

- Отчого ж! Я по монастирях ходила, монастирські порядки знаю.

- Ну от і добре, ти побудь, матінка, отут, а я піду своїм оголошу, що знайшлася, мол, ігуменя, а за тобою негайно ктитор прийде і помічник ктитора, вони з тобою зговоряться. Лисиця півня відпустила і подумала про себе: "От вуж коли я поласую, тепер весь птах від мене не піде!"

Прийшов півень на свій двір, побачив собак і говорить:

- Біжіть скоріше на город, подивитеся, що там за морока з'явилася? Прийшла якась черниця, хотіла мене задушити.

Собаки кинулися на город і прямо до лисиці. Лисиця злякалася, кинулася бігти, скинула із себе рясу - і до ріки. Добігла і пустилася уплав по воді. Собаки за нею. Лисиця, переправивши на інший берег, забігла на огіркові гряди, зняла з пугала шапку і світку, скоріше надягла на себе, вискочила через кущ і нацьковує:

- Куси! Куси! Тримай її! Тримай! Собаки запитують:

- Чи не бачив ти, мужик, лиси?

- Бачив, вона тільки що пробігла, геть у той лісочок подалася.

Кинулися собаки з усіх ніг навздогін. А лисиця тим часом в очеретах сховалася. Забігли собаки в лісок, понюхали-понюхали і додому повернулися. Лисиця, побачивши човен на березі, села в неї і поплила вниз по ріці. Собаки, повернувши з погоні, уже переплили ріку. Побачила лисиця собак і говорить:

- Ну що ж, ви наздогнали лисицю?

- Ні, не наздогнали, вона десь сховалася. Як у воду канула, проклята, ніде не бачити. А переодягнена лисиця і говорить:

- Ви, собаки, не гідні лису розірвати. Вона набожна, у всіх монастирях побувала, усі святі місця обійшла, і чоловік у їй є, не те що у вас - ви зграями бігаєте... Вас би, грішників, утопити випливало!

Собаки послушали-послухали, що говорить фальшивий мужик, а потім далі поплили. А лисиця погналася за ними на човні і хотіла утопити. Собаки бачать, що до берега ще далеко, плисти незмога, кинулися до човна, щоб за неї вчепитися. А лисиця собак по головах веслом стала бити і відігнала.

Борсалися-борсалися собаки у воді, поки не потонули. Лисиця причалила до берега, вилізла з човна і додому направилася.

Дочекавшись ночі, рушила лисиця знову до курятника: тепер уже йшла вона сміліше, знала, що собак ні, потонули. Підійшла до курятника, подивилася, бачить - сидять кури високо, не шелохнуться, міцно сплять. Повертілася лисиця в курятника до зорі, поки півень прокинувся і закричав:

- Ку-ка-реку!

Лисиця в курятник не пішла, а говорить через кут:

- Ти хіба, петушок, не спиш?

- Немає.

- Так злеті до мене, я тобі розповім, як ми учора твого ворога карали. Ти, видно, думав, що це черниця була, ан немає. Йди, я тобі усіх розповім.

Показалося півню спросоння, що з ним говорить собака, і він змело злетів із сідала, а потім вискочив з курятника. А за курятником замість собаки лиса виявилася. Потрапив півень лисиці в зуби. Міцно-преміцно лисиця схопила півня зубами за горло і кинулася знадвору на городи і далі.